

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΙ
ΑΣΥΛΟΥ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
Ταχ. Δ/ση: Λ. Θηβών 196-198, Αγ. Ιωάννης Ρέντης -Νίκαια
Ταχ. Κώδικας: 182 33
Τηλέφωνα: 210-9271200 - 201
e-mail: appealsauthority@asylo.gov.gr

Αθήνα, 8.2.2021

Αρ. Πρωτ. /2020

ΑΠΟΦΑΣΗ

[Απόφαση β' βαθμού / Αρ. Υπόθεσης / Αρ. Ατομικού Φακέλου:

Decision on appeal

Στην Αθήνα, στην έδρα της Αρχής Προσφυγών (οδός Φιλοξένου 2-4 και Σπινθάρου), στις 4 Αυγούστου 2020, μετά από πρόσκληση του Προέδρου αυτής, σε συνέχεια του με αρ. πρωτ. /30.7.2020 εγγράφου της Διευθύντριας της Αρχής Προσφυγών, συνεδρίασε δημόσια η 3η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών με μέλη τους:

1. Παύλο Ζαμπετίδη, Πρόεδρο, Εφέτη Δ.Δ.
2. Ευδοξία Γουδή, μέλος, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ.
3. Αικατερίνη Κουτσοπούλου, μέλος, Πρωτοδίκη Δ.Δ. (Εισηγήτρια)

και γραμματέα την Αγγελική Καραμανώλη, υπάλληλο της Αρχής Προσφυγών,

για να αποφασίσει επί της υπ' αριθμ. πρωτ. /3.7.2020 προσφυγής του (Επ) JAVIED (Ον) ASLAM του και της υπηκόου Πακιστάν, γεννηθέντος την ο οποίος

παραστάθηκε μαζί με τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Μαρία Παπαμηνά (ΑΜ ΔΣΑ 18734) και Βασίλειο Παπαδόπουλο (ΑΜ ΔΣΑ 19928),

κατά της υπ' αριθμ. 711.5.2020 απόφασης του Αυτοτελούς Κλιμακίου Ασύλου Εξέτασης Αιτήσεων Διεθνούς Προστασίας Υπηκόων Πακιστάν (ΑΚΑ Ε.Α.Δ.Π.Υ. Πακιστάν).

Αφού έλαβε υπόψη

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, ζητείται παραδεκτώς η ακύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ. /2020 απόφασης του Α.Κ.Α. Ε.Α.Δ.Π.Υ. ΠΑΚΙΣΤΑΝ με την οποία απορρίφθηκε η από 19-07-2016 αίτηση του προσφεύγοντος, υπηκόου Πακιστάν, για τη χορήγηση διεθνούς προστασίας, καθώς και η επανεξέταση της τελευταίας αυτής αίτησης.

2. Επειδή, στο άρθρο 78 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ, βλ. ενοποιημένη απόδοση: ΕΕ C 202 της 7ης Ιουνίου 2016, σελ. 47 επ.) του Κεφαλαίου 2 "Πολιτικές σχετικά με τους ελέγχους στα σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση", του Τίτλου V "Ο Χώρος Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης", προβλέπονται τα εξής: «1. Η Ένωση αναπτύσσει κοινή πολιτική στους τομείς του ασύλου, της επικουρικής προστασίας και της προσωρινής προστασίας με στόχο να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οποιοδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης. Η πολιτική αυτή πρέπει να συνάδει με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και με το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, καθώς και με άλλες συναφείς συμβάσεις».

12. Επειδή, περαιτέρω, το άρθρο 9 της οδηγίας ορίζει τα στοιχεία που καθιστούν δυνατό να θεωρηθεί ότι πράξεις συνιστούν δίωξη υπό την έννοια του άρθρου 1, τμήμα Α, της Συμβάσεως της Γενεύης. Ειδικότερα, το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας, διευκρινίζει ότι οι σχετικές πράξεις πρέπει να είναι αρκούντως σοβαρές λόγω της φύσεως ή της εποναλήψεώς τους, ώστε να συνιστούν σοβαρή προσβολή βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και ειδικότερα των απόλυτων δικαιωμάτων από τα οποία βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ δεν χωρεί παρέκκλιση. Επιπλέον, το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας διευκρινίζει ότι ως δίωξη πρέπει να θεωρείται επίσης η σύρρευση διαφόρων μέτρων, περιλαμβανομένων προσβολών δικαιωμάτων του ανθρώπου, η οποία είναι αρκούντως σοβαρή ώστε να θίγει ένα άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στο άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας. Εξάλλου, το άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο β προβλέπει ότι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την παράγραφο 1 μπορούν μεταξύ άλλων να έχουν τη μορφή νομικών, διοικητικών, αστυνομικών ή/και δικαστικών μέτρων, τα οποία εισάγουν διακρίσεις αφεαυτά ή εφαρμόζονται κατά τρόπο μεροληπτικό. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι, για να συνιστά η προσβολή των βασικών δικαιωμάτων δίωξη υπό την έννοια του άρθρου 1, τμήμα Α, της Συμβάσεως της Γενεύης, πρέπει να έχει κάποιο επίπεδο σοβαρότητας και συνεπώς κάθε προσβολή των βασικών δικαιωμάτων ενός αιτούντος άσυλο δεν συνιστά κατ' ανάγκη δίωξη. Ωστόσο,

στην περίπτωση που διαπιστώνεται η λήψη σε βάρος του αιτούντος διαφόρων μέτρων διοικητικής, αστυνομικής δικαστικής ή άλλης φύσεως, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να εξετάζουν κατά πόσον ο συνδυασμένος αντίκτυπος των μέτρων αυτών αγγίζει το απαιτούμενο κατά τα ως άνω επίπεδο σοβαρότητας, η δε εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται υπό το πρίσμα των προσωπικών περιστάσεων του αιτούντος, λαμβανομένων υπόψη όλων των πράξεων στις οποίες ο αιτών έχει εκτεθεί ή δύναται να εκτεθεί. Εξάλλου, από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2011/95 προκύπτει ότι πρέπει να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που μνημονεύονται στο άρθρο 10 της οδηγίας αυτής και των πράξεων δίωξης όπως ορίζονται στο άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας ή της έλλειψης προστασίας κατά των πράξεων αυτών. Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της οδηγίας περιλαμβάνει ενδεικτικό κατάλογο πράξεων δίωξης, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου 9. Συνεπώς, η απαίτηση συσχετισμού μεταξύ των λόγων που μνημονεύονται στο άρθρο 10 και των πράξεων δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, ισχύει, ιδίως, για τις πράξεις δίωξης που απαριθμούνται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαλαμβάνονται στο στοιχείο β' της διάταξης αυτής. (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 19ης Νοεμβρίου 2020, C-238/19, E.Z., ECLI:EU:C:2020:945, σκ. 41). Περαιτέρω, οι αρμόδιες αρχές, όταν αξιολογούν αν ο αιτών έχει βάσιμο φόβο διώξεως, εξετάζουν αν οι αποδεδειγμένες περιστάσεις συνιστούν ή όχι τέτοια απειλή ώστε το πρόσωπο αυτό εύλογα να φοβάται, όσον αφορά την ατομική του κατάσταση, ότι όντως θα αποτελέσει αντικείμενο πράξεων διώξεως (βλ. ΔΕΕ, υπόθεση της 7ης Νοεμβρίου 2013, C-199/12 έως C-201/12, X, Y και Z, σκέψη 72). Η εν λόγω αξιολόγηση του μεγέθους του κινδύνου στηρίζεται μόνο σε συγκεκριμένη αξιολόγηση των γεγονότων και περιστάσεων σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται ειδικά στο άρθρο 4 της οδηγίας (βλ. ΔΕΕ, υπόθεση της 7ης Νοεμβρίου 2013, C-199/12 έως C-201/12, X, Y και Z, σκέψη 77, απόφαση της 2ας Μαρτίου 2010, Συνεκδικασθείσες Υποθέσεις αριθ. C-175/08, C-176/08, C-178/08 και C-179/08, Salahadin Abdulla κ.λπ. σκέψη 90). Περαιτέρω, η εμπεριεχόμενη στο άρθρο 12 ρήτρα αποκλεισμού αποσκοπεί στον αποκλεισμό από το καθεστώς των προσφύγων προσώπων που δεν κρίνονται άξια να τύχουν της προστασίας που αυτά περιλαμβάνουν, καθώς και στη

διαφύλαξη του καθεστώτος αυτού από την καταχρηστική λειτουργία του ως μέσου ασυλίας. Προέχων σκοπός της ανωτέρω διάταξης είναι να μην παρέχεται πολιτικό άσυλο ή επικουρική προστασία σε πρόσωπο που, πριν εισέλθει σε αυτήν, έχει διαπράξει ποινικό αδίκημα σε άλλη χώρα, με αποτέλεσμα κατά τον τρόπο αυτό το εν λόγω πρόσωπο με την υποβολή αιτήματος παροχής ασύλου και τη χορήγηση αυτού να αποφεύγει τελικώς την ποινική του καταδίκη για το ως άνω αδίκημα στην χώρα της διαπράξεως του εγκλήματος (βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 9.11. 2010, Β και D, C 57/09 και C 101/09, σκέψεις 87 και 96, της 24.6.2014, C-373/13, Η.Τ. σκέψεις 84, 86 και 89). Το βάρος απόδειξης ότι πληρούνται τα κριτήρια του αποκλεισμού φέρουν καταρχήν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, ενώ, μεταστροφή του βάρους απόδειξης συντρέχει μόνο στην περίπτωση που ο αιτών είναι ιεραρχικώς ανώτερο μέλος οργάνωσης που διαπράττει τα αναφερόμενα στα προσναφερθέντα άρθρα εγκλήματα (βλ. ΔΕΕ, Β και D, C 57/09 και C 101/09, σκέψεις 87 επ.). Στην ρήτρα αποκλεισμού εμπίπτουν, μεταξύ άλλων, περιπτώσεις προσώπων, τα οποία έχουν διαπράξει ή για τα οποία υπάρχουν ισχυρές υπόνοιες ότι έχουν διαπράξει σοβαρό αδίκημα του «κοινού ποινικού δικαίου», δηλαδή μη «πολιτικό» έγκλημα («non political crime» κατά τη διατύπωση του αντίστοιχου όρου στο εξίσου αυθεντικό, σύμφωνα με τη Σύμβαση, αγγλικό κείμενό της), συμπέρασμα στο οποίο, η αρμόδια αρχή εξέτασης του κριτούς μέλους, όπως προκύπτει από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων της οδηγίας, μπορεί να καταλήξει μόνο μετά από αξιολόγηση συγκεκριμένων γεγονότων, τα οποία γνωρίζει, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Προκειμένου δε να κριθεί ότι ο αιτών άσυλο εμπίπτει στη διάταξη του άρθρου 12 παρ. 2 θα πρέπει να αξιολογηθεί αν οι πράξεις του καταρχήν συνιστούν έγκλημα με βάση τη διεθνώς παραδεδεγμένη αντίληψη της έννοιας του εγκλήματος (βλ. Raad van State, απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2014, 201208875/1V/1) και επιπροσθέτως, ότι το διαπραχθέν έγκλημα είναι «σοβαρό». Όπως εξάλλου, έχει κριθεί, η έννοια του «σοβαρού εγκλήματος» έχει αυτόνομο διεθνές νόημα και προσδιορίζεται όχι με αναφορά στον εθνικό νόμο της χώρας καταγωγής ή με κριτήριο τη διάρκεια της επιβληθείσας ποινής (UKUT, AH (Algeria) κατά Secretary of State of the Home Department), αλλά κατόπιν αξιολόγησης διάφορων παραγόντων, όπως τα στοιχεία του εγκλήματος, ο τρόπος εκτέλεσης και η ύπαρξη ελαφρυντικών ή επιβαρυντικών περιστάσεων (FCC,

Jayasekara κατά Canada (Minister of Citizenship and Immigration), [2009] 4 F.C.R. 164 FCA, 2008 FCA 404).

13. Επειδή, από τις διαθέσιμες πηγές πληροφόρησης για το Πακιστάν, προκύπτουν τα ακόλουθα: Στη χώρα αυτή ισχύουν οι νόμοι: «The Prevention of Trafficking in Persons Act, 2018» και «The Prevention of Smuggling of Migrants Act, 2018». Ειδικότερα, ο νόμος «The Prevention of Smuggling of Migrants Acts» του 2018 εφαρμόζεται σε περιπτώσεις εγκλημάτων που έχουν διαπραχθεί, μεταξύ άλλων, εκτός Πακιστάν εάν αφορούν σε ένα πακιστανό πολίτη. Σύμφωνα με τη FIA (Federal Investigation Agency) του Υπουργείου Εσωτερικών του Πακιστάν, η οποία είναι αρμόδια για την καταπολέμηση του εγκλήματος της διακίνησης των μεταναστών, προκειμένου να αντιμετωπιστεί καλύτερα το φαινόμενο της διακίνησης μεταναστών προβλέπεται σειρά συγκεκριμένων μέτρων. Σε αυτά, μεταξύ άλλων, συγκαταλέγονται¹ η στέρηση εξόδου από τη χώρα σε όσους είναι ένοχοι για το έγκλημα της διακίνησης μεταναστών (Exit Control List (ECL) (in order to stop the exit of Human traffickers/srnugglers from Pakistan), η δημοσίευση έκθεσης με τους καταζητούμενους διακινητές (Publication of Red Book of Most Wanted Human Traffickers/Smugglers (MWS/Ts) by FIA)², συνεργασία με την Interpol. Αναφορικά με την παραγραφή των ποινικών εγκλημάτων σχετικά με τη διακίνηση των μεταναστών ο ειδικός νόμος «The Prevention of Smuggling of Migrants Acts» δεν περιλαμβάνει ειδική διάταξη. Ο νόμος αναφέρει ότι ισχύουν παράλληλα οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, ο οποίος όμως, δεν κάνει καμία αναφορά. Φαίνεται από τις πηγές ότι για τις ποινικές υποθέσεις δεν υπάρχει συγκεκριμένο νομοθετικό καθεστώς για την παραγραφή των ποινών (statute of criminal limitations) σε αντιδιαστολή με το ισχύον στο αστικό δίκαιο (Limitation Act, 1908) δίνοντας ουσιαστικά τη δυνατότητα να εκδικαστούν υποθέσεις ακόμα και μετά την πάροδο 25 ετών.³

14. Επειδή, περαιτέρω, το έτος 2019 το Υπουργείο Εσωτερικών του Πακιστάν δημοσίευσε το το “The red book of most wanted human smugglers and Traffickers.” Σε αυτό αναφέρεται, μεταξύ άλλων ότι η Interpol και οι

¹ FIA, Ministry of Interior, Government of Pakistan, διαθέσιμο στο: <http://www.fia.gov.pk/en/ah/c.php>.

² Στην επίσημη σελίδα του υπουργείου πράγματι υπάρχει λίστα για το 2019, διαθέσιμη στο <http://www.fia.gov.pk/en/recbooktriff.pdf>.

³ (βλ. Criminal limitation in Pakistan, 23.03.2020, <https://www.thenews.com.pk/print/633030-criminal-limitation>

ενδιαφερόμενες ξένες αποστολές στο Πακιστάν έχουν εμπλακεί στην προσπάθεια για τη σύλληψη και επαναπατρισμό των πιο καταζητούμενων διακινητών (Most Wanted Smugglers- MWS) από τη FIA σε αυτές τις ξένες χώρες. Η FIA (Immigration Wing) έχει προβεί με επιτυχία σε οκτώ εκδόσεις του "Κόκκινου Βιβλίου" των πιο καταζητούμενων διακινητών ανθρώπων, διακηρυγμένων παραβατών και δικαστικών φυγάδων που εμπλέκονται στην παράνομη μετανάστευση, την εμπορία ανθρώπων και το λαθρεμπόριο ανθρώπων από το 2006. Πρόσφατα, η FIA (Immigration Wing) κατέβαλε επίπονες προσπάθειες για τη συλλογή και την εδραίωση των προφίλ όλων αυτών των πλέον καταζητούμενων διακινητών που εμπλέκονται σε διασυνοριακά εγκλήματα. Παράλληλα, ο ηλεκτρονικός σύνδεσμος της FIA αναβαθμίστηκε προκειμένου να καταστεί δυνατή η εγγραφή αναφοράς μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενώ, τρεις αξιωματικοί - σύνδεσμοι τοποθετήθηκαν στο Ομάν, στο Ιράν και στην Ελλάδα. Περαιτέρω, στο Μέρος Ι του εν λόγω «Red Book» του έτους 2019 περιλαμβάνεται ο κατάλογος με τα ονόματα των 101 πιο καταζητούμενων διακινητών (Most Wanted Smugglers- MWS) από τη FIA, οι αριθμοί των διαβατηρίων τους καθώς και τα σχετικά εντάλματα σύλληψης και ερυθρές αγγελίες της ιντερπόλ. Ωστόσο, μεταξύ αυτών δεν περιλαμβάνεται το όνομα του προσφεύγοντος JAVIED (Ον) ASLAM του [] και της [] ούτε άλλο παρεμφερές όνομα το οποίο θα μπορούσε να πιθανολογηθεί ότι παραπέμπει στο εν λόγω πρόσωπο.

15. Επειδή, στο Πακιστάν λειτουργεί η Εθνική Αρχή Βάσεων Δεδομένων και Εγγραφών (NADRA),⁴ κρατικός φορέας αρμόδιος για την ανάπτυξη ενός συστήματος για την εκ νέου εγγραφή του πληθυσμού του Πακιστάν. Πυρήνας του νέου συστήματος είναι μια Εθνική Αποθήκη Δεδομένων (National Data Warehouse), η οποία είναι διαθέσιμη μέσω του δικτυακού τόπου της NADRA⁵. Η εγγραφή και η επαλήθευση των δεδομένων πραγματοποιείται στα Κέντρα Ταχείας Εγγραφής Nadra (NSRC), που βρίσκονται στα γραφεία της NADRA ή σε Πρεσβείες του Πακιστάν στο

⁴ «Έκθεση Πληροφοριών για το Πακιστάν- Επισκόπηση Χώρας» της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO) του Αυγούστου του έτους 2015: <https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/B2041549/ELM.pdf>

⁵ NADRA, Profile, n.d

εξωτερικό⁶. Περαιτέρω, αναφέρεται ότι στο Πακιστάν υπάρχουν τρία είδη διαβατηρίων⁷: Κοινό διαβατήριο, Διπλωματικό διαβατήριο, Επίσημο διαβατήριο. Τα υφιστάμενα διαβατήρια είναι μηχανοαναγνώσιμα (MRP) και αντικαθιστούν τα χειρόγραφα διαβατήρια. Σύμφωνα με τον δικτυακό τόπο της Γενικής Διεύθυνσης Μετανάστευσης και Διαβατηρίων ο αιτών θα περάσει από διάφορα στάδια στο Περιφερειακό Γραφείο Διαβατηρίων (RPO) για την απόκτηση του διαβατηρίου (MRP), μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η λήψη φωτογραφιών και δακτυλικών αποτυπωμάτων, η καταχώριση δεδομένων και ο έλεγχος αυτών με τα δεδομένα της λίστας ελέγχου εξόδου (ECL) και της μαύρης λίστας (BL). Στη συνέχεια ακολουθεί συνέντευξη και τέλος λαμβάνεται η απόφαση. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση των παραπάνω σταδίων, ο αιτών λαμβάνει το διαβατήριο εντός 10 εργάσιμων ημερών ή, σε περίπτωση επείγοντος, εντός 4 ημερών.

16. Επειδή, το UK HOME OFFICE⁸ στις πληροφορίες αναφορικά με το Πακιστάν αναφέρει ότι σύμφωνα με τον ιστότοπο της DGIP, τα άτομα που υποβάλλουν αίτηση για ένα αναγνώσιμο από μηχανή διαβατήριο ελέγχθηκαν⁹ με βάση τη λίστα ελέγχου εξόδου (ECL¹⁰) και τη μαύρη λίστα (BL).¹¹ Τον Ιανουάριο του 2019, ενώ υπήρχαν νόμοι για τη λίστα ελέγχου εξόδου (ECL), η νομιμότητα της μαύρης λίστας, (BL) η οποία περιλάμβανε περισσότερα από 15.000 ονόματα, αμφισβητήθηκε από τη Μόνιμη Επιτροπή Δικαίου και Δικαιοσύνης της Γερουσίας, η οποία την χαρακτήρισε αντισυνταγματική. Σε απάντηση, η DGIP δήλωσε ότι η μαύρη λίστα περιείχε μόνο ονόματα εκείνων που είχαν ταξιδέψει παράνομα στο εξωτερικό ή είχαν αναλάβει παράνομες δραστηριότητες ενώ ήταν στο εξωτερικό¹². Εξάλλου, αναφορικά με τη λίστα

⁶ Dawn, KARACHI: Centre for swift delivery of ID cards opens, 11February2002; IRBC, Pakistan: Computerized National Identity Cards (CNICs), including overseas identity cards; issuance procedures, 7 January 2013.

⁷ Directorate General of Immigration and Passports (Pakistan), Passports, n.d

⁸ https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/873394/Pakistan-Documentation-CPIN-v2.0_March_2020_2.pdf

⁹ DGIP, 'Process', n.d., url

¹⁰ ECL –a government-maintained list preventing exit from the country, including those wanted for criminal or terrorism offences and occasionally civil society or human rights activists said to have caused embarrassment to government officials, see IRB

¹¹ BL –maintained by DGIP to deny issuing passports to persons making multiple applications or using fake ID to obtain a passport, see IRB

¹² Pakistan Today, 'Over 15,000 people placed on blacklist, Senate panel told', 22 January 2019, url, Dawn, 'Senate endorses report on travel blacklist...', 28 January 2019, ur.

απαγόρευσης εξόδου (ECL), στην οποία όπως αναφέρθηκε στη σκέψη 13 εγγράφονται και όσοι είναι ένοχοι για το έγκλημα της διακίνησης μεταναστών, προκύπτουν τα ακόλουθα: Στον επικαιροποιημένο δικτυακό τόπο του Υπουργείου Εσωτερικών του Πακιστάν (MoI), κατά την προσπέλασή του από την Υπηρεσία Πληροφοριών Χωρών Καταγωγής του Υπουργείου Εσωτερικών του Ηνωμένου Βασιλείου τον Μάιο του 2013, αναφέρεται ότι:¹³ «1. Το Διάταγμα περί (ελέγχου) εξόδου από το Πακιστάν του 1981 [Exit from Pakistan (Control) Ordinance, 1981] δίνει στην Ομοσπονδιακή κυβέρνηση το δικαίωμα να απαγορεύει τη μετάβαση οποιουδήποτε προσώπου στο εξωτερικό. Το 2014 υποβλήθηκαν καταγγελίες για αυθαίρετη χρήση της λίστας απαγόρευσης εξόδου (ECL)¹⁴. Επικριτές του Διατάγματος περί (ελέγχου) εξόδου από το Πακιστάν δήλωσαν ότι η νομοθεσία απαγορεύει τη μετάβαση στο εξωτερικό όχι μόνο προσώπων που αποτελούν αντικείμενο εν εξελίξει ερευνών σχετικά με ποινικές υποθέσεις ή υποθέσεις διαφθοράς, αλλά ακόμη και προσώπων που θεωρούνται ύποπτα για τα εν λόγω αδικήματα¹⁵. Πηγές που συμβουλευτήκε το Συμβούλιο Μετανάστευσης και Προσφύγων του Καναδά (IRBC) σημείωσαν ότι η λίστα εξόδου (ECL) χρησιμοποιείται ορισμένες φορές ως μέσο «παρενόχλησης» ακτιβιστών για τα ανθρώπινα δικαιώματα ή πολιτικών αντιφρονούντων¹⁶. Σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία, στις 4 Μαΐου 2015, απαγορεύθηκε η αναχώρηση από το αεροδρόμιο του Καρατσι σε τρεις ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα οι οποίοι μετέβαιναν σε συνέδριο που διοργάνωνε η κοινότητα Σίντι και Μπαλόχ στην Νέα Υόρκη. Υπάλληλοι της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Έρευνών (FIA) τούς είπαν ότι τα ονόματα δύο εξ αυτών περιλαμβάνονταν στην ECL λόγω κατηγορίας για συμμετοχή σε τρομοκρατική ενέργεια και αντεθνικές δραστηριότητες. Κατόπιν αρκετών ανακρίσεων, τους επιτράπη να φύγουν από το αεροδρόμιο χωρίς επιβολή προστίμου, αφού η πτήση τους είχε ήδη αναχωρήσει¹⁷.

¹³

¹⁴

¹⁵ HRCP, State of Human Rights in 2014, March 2015, p. 116.

¹⁶ IRB, Pakistan: Security measures in place and verification made by border authorities of Pakistani citizens departing Pakistan for a country abroad (2004-2007), 19 November 2007.

¹⁷ AL, Re: Restriction of Baloch Activists leaving Pakistan [ASA 33/1148/2015], 6 March 2015.

17. Επειδή, σύμφωνα με το νόμο «The Passport Act, 1974», οι πακιστανοί πολίτες δύνανται να αποκτήσουν διαβατήριο και να αναχωρήσουν νόμιμα από τη χώρα. Στο άρθρο 8 προβλέπεται η δυνατότητα της Κυβέρνησης του Πακιστάν ή οποιασδήποτε άλλης αρμόδιας αρχής να ακυρώνει και να προβαίνει στην κατάσχεση διαβατηρίου. Αν και δεν αναφέρονται εξειδικευμένοι λόγοι για τους οποίους τυγχάνει εφαρμογής το άρθρο 6, αφήνοντας να εννοηθεί επομένως ότι οι δημόσιες αρχές το κρίνουν κατά περίπτωση, στο εδάφιο 3 του άρθρου 8 σημειώνεται ότι η Κυβέρνηση μπορεί να προχωρήσει σε ακύρωση του διαβατηρίου εάν θεωρεί ότι «ένα άτομο ενεργεί εις βάρος των συμφερόντων του Πακιστάν ή των σχέσεων του Πακιστάν με μία ξένη δύναμη»¹⁸ Στην επίσημη ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών του Πακιστάν αν και περιγράφεται εξαντλητικά η διαδικασία έκδοσης διαβατηρίων, δεν υπάρχει ουδεμία αναφορά για την ανάκλησή τους¹⁹.

18. Επειδή, εξάλλου, παρά την ύπαρξη ενός πλήρως λειτουργικού συστήματος ποινικής δικαιοσύνης, ο βαθμός αποτελεσματικότητας της αστυνομίας διαφέρει σημαντικά από περιφέρεια σε περιφέρεια, και κυμαίνεται από σχετικά καλός έως αναποτελεσματικός²⁰. Το αστυνομικό σύστημα του Πακιστάν υφίσταται σοβαρές ελλείψεις σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένου του εξοπλισμού, της τεχνολογίας, του προσωπικού, της κατάρτισης και της δυνατότητας πληροφόρησης. Για μεγάλη μερίδα των μελών των αστυνομικών δυνάμεων υπάρχει η αντίληψη ότι είναι διεφθαρμένοι και αναποτελεσματικοί²¹ και ότι ενεργούν με αντιεπαγγελματικό τρόπο. Γενικά, ένα άτομο είναι πιθανό να έχει πρόσβαση σε αποτελεσματική προστασία από το κράτος ανάλογα με τη φύση της απειλής και τις προσωπικές περιστάσεις του ατόμου.²² Η USIP²³ δήλωσε τον Απρίλιο του 2019 ότι η πακιστανική

¹⁸ (<http://www.fia.gov.pk/en/law/Offences/17.pdf>).

¹⁹ (βλ. <http://www.dg.p.gov.pk/Files/Ordinary%20Passport.aspx>).

²⁰ US DOS, Country Reports on Human Rights Practices for 2014, Pakistan, 25 June 2015; HRCP, State of Human Rights in 2014, March 2015, pp. 57-60

²¹ Hameed, Zulfiqar, 'Antiterrorism law', July 2012, p. 49; HRCP, State of Human Rights in 2014, March 2015, pp. 71-73.

²² UK Home Office: Country Policy and Information Note Pakistan: Background information, including acts of protection, and internal relocation, June 2017, διαθέσιμο στο: https://www.eccl.net/en/file/local/1402716/1226_1498738240_pakistan-background-cpin-v2-0-june-2017.pdf

²³ (EASO COI Report - Pakistan - Security situation, Publication Date: 30/10/2019, available at: <https://coi.easo.europa.eu>, 1.5. State ability to secure law and order)

αστυνομία είχε «κακή σχέση με το κοινό, λόγω της δυσπιστίας και της κακομεταχείρισης», με συνέπεια την παρεμπόδιση της «αποτελεσματικής αστυνόμευσης». Σύμφωνα με τη Sarah Belal, υπήρξε ένα τεράστιο χάσμα μεταξύ της αστυνομίας και των πολιτών. Η αστυνομία λειτούργησε χωρίς ανεξαρτησία και χωρίς λογοδοσία. Λειτουργούσαν με τις ιδιοτροπίες των πολιτικών, των γραφειοκρατών και όσων διαθέτουν εξουσία. Η Freedom House δήλωσε τον Φεβρουάριο του 2019 ότι η αστυνομία κατηγορήθηκε για μεροληπτική ή αυθαίρετη αντιμετώπιση των αρχικών καταγγελιών. Τόσο η αστυνομία όσο και η εισαγγελική αρχή επικρίθηκαν για την αποτυχία τους να διώξουν υποθέσεις τρομοκρατίας. Έγκυρες πηγές ανέφεραν ότι υπάρχει διαφθορά στο εσωτερικό της αστυνομίας στο Πακιστάν. Σύμφωνα με το περιοδικό Newsline, η πακιστανική αστυνομία έχει τη φήμη ότι στερείται εσωτερικής και εξωτερικής ευθύνης, ότι υπάρχει διαφθορά στα υψηλότερα επίπεδα και ότι επηρεάζεται από πολιτικούς. Παράνομες και εξωδικαστικές εκτελέσεις από τις πακιστανικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου αναφέρθηκαν επίσης από τη Διεθνή Αμνηστία. Η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Πακιστάν (HRCP) δήλωσε ότι από τον Ιανουάριο του 2018 έως τον Δεκέμβριο του 2018 σημειώθηκαν 124 αστυνομικές επιχειρήσεις που προκάλεσαν 183 θύματα. Τον Ιανουάριο του 2019, η αστυνομία πυροβόλησε μια οικογένεια στο αυτοκίνητό τους κοντά στο Sahiwal, διότι ενεργούσε κατόπιν πληροφοριών ότι η οικογένεια συνοδευόταν από έναν «τρομοκράτη». Σύμφωνα με τη Sarah Belal, οι δολοφονίες ήταν ένα σύνθημα γεγονόσ στη συγκεκριμένη περιοχή. Κατά τη διάρκεια του στρατιωτικού νόμου και κατά τη διάρκεια κατισταλτικών καθεστώτων υπήρξαν επιπλέον μαζικές δολοφονίες, αλλά ακόμη και υπό δημοκρατικό καθεστώς, συνέβησαν παρόμοια γεγονότα. Το BBC News δημοσίευσε τον Μάιο του 2018²⁴ αναφορές για εξαφανίσεις και παράνομες κρατήσεις των Σιιτών, των σουνιτών τζιχάντ, των εθνοτικών εθνικιστών ακτιβιστών και των κοσμικών επικριτών του πακιστανικού στρατιωτικού κατεστημένου. Επιπλέον, η Deutsche Welle έκανε αναφορά τον Ιούλιο του 2019 σχετικά με τις εξαφανίσεις σιιτών, οι οποίες προφανώς σχετίζονται με τις υπηρεσίες πληροφοριών της χώρας, όπως κατήγγειλαν οι σιιτικές οργανώσεις και ακτιβιστές. Μεταξύ του 2011 και του τέλους Μαΐου του 2019, η εξεταστική

²⁴ (EASO COI Report - Pakistan - Security situation, Publication Date: 30/10/2019, available at: <https://coi.easo.europa.eu>, 1.5. State ability to secure law and order)

επιτροπή για τις αναγκαστικές εξαφανίσεις (CIED) κατέγραψε 6.051 άτομα ως αγνοούμενα. Στα τέλη Μαΐου του 2019, εκκρεμούσαν ακόμη 2.258 υποθέσεις στην Επιτροπή. Σύμφωνα με την εφημερίδα Freedom House «δεν υπήρξαν σημάδια των διαβουλεύσεων της επιτροπής που να οδηγούν σε αποτελεσματικές κυρώσεις κατά των οργανισμών που έχουν σχέση με τις εξαφανίσεις». Τα βασανιστήρια και η κακομεταχείριση υπό κράτηση, για την απόσπαση ομολογίας ή κατά τη διάρκεια των ερευνών, συνέχισαν να παραμένουν ένα σοβαρό ζήτημα, σύμφωνα με πηγές. Όπως επισημάνθηκε από τη Sarah Bela, η βασική μέθοδος έρευνας που χρησιμοποίησε η αστυνομία ήταν τα βασανιστήρια και η κατάχρηση κρατουμένων, χωρίς λογοδοσία. Στις 2 Ιουνίου 2019, το BBC δημοσίευσε μια έκθεση, σύμφωνα με την οποία, «δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι» σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια συμπλοκών στο πλαίσιο των συγκρούσεων μετά την 11/9/2001 και ότι πολλοί από αυτούς βασανίστηκαν και δολοφονήθηκαν από στρατιώτες (και αντάρτες) στο Waziristan. Το Πακιστάν δεν έχει ακόμη θεσπίσει νόμο για την ποινικοποίηση των βασανιστηρίων, αλλά το Πακιστάν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων και άλλων μορφών σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (UNCAT).

19. Επειδή, αναφορικά με το δικαστικό σύστημα αναφέρεται ότι στα κατώτερα δικαστήρια απαντώνται κρούσματα διαφθοράς και άσκησης πολιτικής πίεσης²⁵. Στο πλαίσιο του δικαιοδοτικού συστήματος του Πακιστάν σε περιφερειακό επίπεδο υπάρχουν τα πρωτοδικεία «Courts of District Judges» και τα ειρηνοδικεία «Courts of Civil Judges» τα οποία εκδικάζουν τις υποθέσεις αστικού δικαίου, ενώ τα ποινικά αδικήματα εκδικάζονται στα «Courts of Sessions» και τα «Courts of Magistrates» (Πταισματοδικεία)²⁶. Τα Δικαστήρια του Πακιστάν είναι ιεραρχικά δομημένα. Στη βάση της ιεραρχίας είναι οι ειρηνοδίκες και οι τακτικοί ανακριτές, που εκδικάζουν ήσσονος σημασίας αστικές και ποινικές διαφορές. Σε κάθε νομό αυτούς τους δικαστές εποπτεύει ένας πρωτοδίκης («district and sessions judge»). Αυτός ενεργεί ως

²⁵ US DOS, Country Reports on Human Rights Practices for 2014, Pakistan, 25 June 2015.

²⁶ (United Kingdom: Home Office, Country of Origin Information Report - Pakistan, 29 September 2011, διαθέσιμο σε: <http://www.refworld.org/docid/4ed4f5582.html>, Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Pakistan: Information on the judiciary system (structure of its various courts, influence of the executive, appeal system), 1 November 1991, PAK9730, διαθέσιμο σε: <http://www.refworld.org/docid/3ac6ab4514.html>).

δευτεροβάθμιο δικαστήριο σε ορισμένα θέματα και ως πρωτοβάθμιο δικαστήριο σε άλλα. Οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των δικαστηρίων αυτών εκδικάζονται από ένα από τα τέσσερα Ανώτερα Δικαστήρια («High Courts»), τα οποία βρίσκονται στις πρωτεύουσες των επαρχιών. Στην κορυφή του όλου συστήματος βρίσκεται το Ανώτατο Δικαστήριο («Supreme Court»). Το δικαστήριο αυτό εκδικάζει ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων των Ανώτερων («High») Δικαστηρίων. Το Ανώτατο Δικαστήριο, ωστόσο, δεν ασκεί διοικητική εποπτεία επί των Ανωτέρων («High») Δικαστηρίων²⁷. Το USDOS παρέχει περαιτέρω τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με τη νομική εκπροσώπηση στο Πακιστάν: "Αν και οι κατηγορούμενοι έχουν το δικαίωμα να παρίστανται και να συμβουλευόμαστε έναν συνήγορο, τα δικαστήρια είναι υποχρεωμένα να διορίζουν δικηγόρους για τους άπορους μόνο σε περιπτώσεις απειλούμενης θανατικής ποινής. Οι κατηγορούμενοι γενικά φέρουν το κόστος της νομικής εκπροσώπησης στα χαμηλότερα δικαστήρια, αλλά ένας δικηγόρος μπορεί να παρασταθεί με δημόσια έξοδα στα δευτεροβάθμια δικαστήρια. Οι κατηγορούμενοι μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση τους μάρτυρες της δίωξης και να παρουσιάσουν τους δικούς τους μάρτυρες και αποδεικτικά στοιχεία. Οι κατηγορούμενοι και οι πληρεξούσιοι έχουν νόμιμη πρόσβαση στα αποδεικτικά στοιχεία που βρίσκονται στα χέρια της διοίκησης"²⁸. Αναφορικά με τις δίκες in absentia (χωρίς την παρουσία του κατηγορούμενου) στο άρθρο 114 του Ποινικού Νόμου του Πακιστάν προβλέπεται ότι: «Ο κατηγορούμενος δικαιούται να είναι παρών στη δίκη και μπορεί να εκπροσωπείται από δικηγόρο (1) κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα δικαιούται να παρίσταται στο δικαστήριο καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης του (συμπεριλαμβανομένης οποιασδήποτε προκαταρκτικής έρευνας), εκτός εάν το πράξει ενώπιον του δικαστηρίου για να καταστήσει ανέφικτη τη συνέχιση της διαδικασίας παρουσία του ή όταν θεωρείται ότι έχει συναινέσει στη διεξαγωγή της δίκης κατά την απουσία του. Ένα δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να επιτρέψει το σύνολο η δίκη να πραγματοποιηθεί απουσία του κατηγορουμένου με τη συγκατάθεσή του. (2) Για τους σκοπούς του

²⁷ (International Crisis Group (ICG), Building Judicial Independence in Pakistan, 10 November 2004, Asia Report N°86, διαθέσιμο σε: <http://www.refworld.org/docid/41af01f4.html>).

²⁸ United States Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor Country Reports on Human Rights Practices for 2015 PAKISTAN, (USDOS, 13 Απριλίου 2016, τμήμα 1ε) available at: <https://www.state.gov/documents/organization/253175.pdf>

παρόντος Κώδικα, η συναίνεση του κατηγορουμένου για τη διεξαγωγή της δίκης, ή μέρους της, σε περίπτωση απουσίας του, θεωρείται ότι έχει δοθεί (α) όταν ο κατηγορούμενος ομολογεί γραπτώς την ενοχή του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα, β) εάν το δικαστήριο κρίνει ότι, αν και ο κατηγορούμενος κλήθηκε νόμιμα να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα πριν από την ημερομηνία ορισμού, σκοπίμως παραλείπει να εμφανιστεί, ή (γ) όταν, κατά τη διάρκεια της δίκης, ο κατηγορούμενος σκοπίμως απουσιάζει και δεν εμφανίζεται μετά από κάθε διακοπή της δίκης αν και είχε εκδοθεί σχετική ανακοίνωση για τη συνέχιση της δίκης, (3) κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα, είτε είναι παρών στο δικαστήριο είτε απουσιάζει, μπορεί να εκπροσωπείται από δικηγόρο».

20. Επειδή, ως προς τη θανατική ποινή προκύπτει ότι από τον Δεκέμβριο του 2014 οι πακιστανικές αρχές ήραν μερικώς το μορατόριουμ στη θανατική πεινή που εφαρμοζόταν από το 2008²⁹. Η εν λόγω χαλάρωση της απαγόρευσης αφορούσε μόνο την εκτέλεση της θανατικής ποινής σε υποθέσεις τρομοκρατίας και, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία (ΔΑ) και το SATP, από τον Δεκέμβριο του 2014 τουλάχιστον 24 άτομα εκτελέστηκαν για εγκλήματα που σχετίζονται με την τρομοκρατία³⁰. Η Διεθνής Αμνηστία ισχυρίζεται ότι τρεις εξ αυτών των εκτελέσεων αφορούσαν αδικήματα που δεν σχετίζονταν με την τρομοκρατία³¹. Στις 10 Μαρτίου 2015, η κυβέρνηση ανακοίνωσε την επαναφορά των εκτελέσεων για όλα τα εγκλήματα που επισύρουν την εσχάτη των ποινών³². Στο Πακιστάν υπάρχουν πάνω από 8.000 άτομα που έχουν καταδικαστεί σε θάνατο και ο νόμος προβλέπει τη θανατική ποινή για 28 αδικήματα, συμπεριλαμβανομένων της ανθρωποκτονίας, του βιασμού, της προδοσίας και της βλασφημίας³³. Σύμφωνα με τη ΔΑ, 231 άτομα καταδικάσθηκαν σε θάνατο στο Πακιστάν

²⁹ BBC News, Pakistan ends death penalty suspension after seven years, 10 March 2015.

³⁰ AI, Thousands at risk of execution after Pakistan's 'shameful retreat to the gallows', 10 March 2015; SATP, Pakistan Assessment 2015, n.d.

³¹ AI, Thousands at risk of execution after Pakistan's 'shameful retreat to the gallows', 10 March 2015, see also BBC, Justice at risk as Pakistan rushes convicts to the gallows, 25 December 2014

³² AI, Thousands at risk of execution after Pakistan's 'shameful retreat to the gallows', 10 March 2015

³³ HRW, Pakistan: Take Death Penalty Off the Table, 12 March 2015

εντός του 2014³⁴. Περαιτέρω, σύμφωνα με την ΜΚΟ Human Rights Watch, τουλάχιστον 44 άνθρωποι καταδικασμένοι σε θάνατο εκτελέστηκαν το 2017, εκ των οποίων 37 εκτελέστηκαν μετά από καταδίκες σε στρατοδικεία.

21. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο προσφεύγων υπέβαλε στις 26/06/2019 στο Α.Κ.Α. Ε.Α.Δ.Π.Υ. ΠΑΚΙΣΤΑΝ αίτηση διεθνούς προστασίας, κατά δε την καταγραφή της αιτήσεως αυτής δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του (Πακιστάν), λόγω του φόβου για τη ζωή του. Ειδικότερα ισχυρίστηκε ότι είναι ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος με την επωνυμία «ΕΝΟΤΗΤΑ» και εξαιτίας της ιδιότητάς του αυτής καταζητείται από τις πακιστανικές αρχές επί τη βάσει ψευδών κατηγοριών ήδη από το έτος 2006, υπεβλήθη δε προς τούτο σχετική αίτηση εκδόσεως προς τις ελληνικές αρχές. Ωστόσο, το ως άνω αίτημα έκδοσης δεν εκτελέστηκε κατόπιν διαδοχικών αποφάσεων των ελληνικών δικαστηρίων και ιδίως του Αρείου Πάγου, καθόσον κρίθηκε ότι οι αποδιδόμενες σε βάρος του κατηγορίες περί διακίνησης μεταναστών είναι πλημμεληματικού χαρακτήρα. Ισχυρίστηκε ακόμη ότι σε περίπτωση επιστροφής του στη χώρα καταγωγής του, δεν θα τύχει δίκαιης δίκης στο Πακιστάν και θα κινδυνεύσει η ζωή του, όπως δε επί λέξει ανέφερε «πριν ακόμα φτάσω στα δικαστήρια εκεί θα με σφάξουν». Ακολούθως, κατόπιν σχετικών προσκλήσεων, ο προσφεύγων παρέστη στις 26.7.2019 και την 1.8.2019 στην προγραμματισμένη συνέντευξη για την εξέταση του αιτήματός του που διεξήχθη στην ελληνική γλώσσα. Όπως προκύπτει από τα οικεία πρακτικά προσωπικής συνέντευξης, ο προσφεύγων, δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι από το 2005 αντιμετωπίζει πρόβλημα με τις Πακιστανικές Αρχές στην Ελλάδα, συνεπεία των οποίων δεν ανανεώθηκε το διαβατήριό του μετά τη λήξη του στις 28-11-2006. Το 2005, όπως δήλωσε, ήταν υποψήφιος για την προεδρία της πακιστανικής κοινότητας με τον συνδυασμό «Η Ενότητα». Λίγο πριν τις εκλογές, ο τότε πρέσβης του Πακιστάν, σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, προσπάθησε να επηρεάσει τους ψηφοφόρους, ώστε να μην πραγματοποιηθούν οι εκλογές. Εντέλει διενεργήθηκαν οι εκλογές και ο προσφεύγων, παρά τις πιέσεις που δέχθηκε, συμμετείχε ως υποψήφιος και εξελέγη πρόεδρος της ως άνω κοινότητας. Τότε

³⁴ AI, Death Sentences and Executions in 2014, 31 March 2015.

ξεκίνησε η στοχοποίησή του από τις Πακιστανικές Αρχές στην Ελλάδα και μαζί όσων ήταν μέλη της κοινότητας. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, οι Πακιστανικές Αρχές προσπαθούσαν να επηρεάσουν άλλους ομοεθνείς του, εκφοβίζοντάς τους ότι θα τους τιμωρήσουν μέσω «μαύρων λιστών» (βλ. πρακτικό, σ. 14). Δύο εβδομάδες μετά την εκλογή του προσφεύγοντος ως προέδρου, μετέβησαν στα γραφεία της κοινότητας ομοεθνείς του που κατήγγειλαν ότι πακιστανοί πολίτες είχαν εξαφανιστεί από τα σπίτια τους (βλ. πρακτικό, σ. 15). Ο προσφεύγων, νέος και άπειρος πρόεδρος, ζήτησε νομική βοήθεια και αφού μετέβη στο Α.Τ. Πετραλώνων και δήλωσε τις εξαφανίσεις των συμπατριωτών του, υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά για τις απαγωγές 28 Πακιστανών, οι οποίοι, όμως τελικώς ήταν περίπου 40-50 άτομα. Εν συνεχεία, εξαιτίας της σοβαρότητας της υπόθεσης, μετέβη μαζί με άλλους ομοεθνείς του, στην πρεσβεία του Πακιστάν και ζήτησε ακρόαση, αλλά οι αρμόδιοι της Πρεσβείας αρνήθηκαν, τότε δε, αντιλήφθηκε ότι οι Αρχές του Πακιστάν στην Ελλάδα ήταν εχθρικές απέναντί του, διότι είχε εκλεγεί Πρόεδρος (βλ. πρακτικό, σ. 15). Η υπόθεση των απαγωγών έγινε γνωστή στα Ελληνικά ΜΜΕ και μάλιστα υποβλήθηκαν ερωτήσεις στην Ελληνική Βουλή (βλ. πρακτικό, σ. 16). Περαιτέρω, υποστήριξε ότι οι υποψίες του σχετικά με τη στάση των Αρχών του Πακιστάν στην Ελλάδα απέναντί του επιβεβαιώθηκαν, όταν στις 06/11/2006, βγαίνοντας από το σπίτι του, τον συνέλαβε η αστυνομία, διότι σε βάρος του εκκρεμούσε «ερυθρό» ένταλμα σύλληψης με την κατηγορία ότι ήταν διακινητής, καθώς και αίτημα έκδοσης στη χώρα καταγωγής του. Με την 3/2007 απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών απορρίφθηκε το αίτημα έκδοσής του, με την αιτιολογία ότι δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για την παραπομπή του σε δίκη με βάση τις αποδιδόμενες σ' αυτόν κατηγορίες, καθώς και ότι το έγκλημα για το οποίο εδιώκετο τελέστηκε σε ελληνικό έδαφος. Ακολούθως, με την 1042/2007/11-5-2007 απόφαση του Αρείου Πάγου απορρίφθηκε έφεση του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών κατά της άνω απόφασης, με την αιτιολογία ότι οι κατηγορίες που αποδίδονται στον προσφεύγοντα έχουν τον χαρακτήρα πλημμελήματος, ενώ, κρίθηκε ότι δεν στοιχειοθετείται παράβαση των άρθρων 55 του ν. 2910/2011 και 86 του ν. 3386/2005 περί κυρώσεων σε βάρος πλοιάρχων, οδηγών, μεταφορέων κ.λπ. παράνομων μεταναστών, κρίθηκε δε περαιτέρω ότι δεν πρέπει να εκδοθεί στη χώρα του (βλ. και πρακτικό, σ.17). Εν συνεχεία,

στις 28/11/2006, όπως προκύπτει από σχετικό έγγραφο που προσκόμισε, υπέβαλε αίτημα ανανέωσης του διαβατηρίου του, η οποία ουδέποτε έγινε, ούτε εκδόθηκε επίσημη απάντηση (βλ. συμπληρωματικό πρακτικό, σ. 4), ενώ, έκτοτε και επί δεκαπενταετία και πλέον οι πακιστανικές αρχές δεν ανανεώνουν το διαβατήριό του (βλ. συμπληρωματικό πρακτικό σσ.3-4). Ερωτηθείς αν εκκρεμεί σε βάρος του κάποια άλλη κατηγορία, απάντησε ότι δεν γνωρίζει (βλ. πρακτικό, σ.19). Ισχυρίστηκε επίσης ότι από το έτος 2016, οπότε ανέλαβε νέος πρέσβης και κατά το διάστημα 2018-2019 οι Αρχές του Πακιστάν στην Ελλάδα συνέχισαν να επηρεάζουν αρνητικά τα μέλη της πακιστανικής κοινότητας, στρέφονταν δε εναντίον του και τον κατηγορούσαν ότι ψεύδεται. Ανέφερε ότι τον Ιανουάριο- Φεβρουάριο του 2016 κατέθεσε τέσσερις μηνύσεις στο Α.Τ. Συντάγματος, γιατί μέλη της Πακιστανικής κοινότητας δέχτηκαν επιθέσεις, μεταξύ των οποίων και ο ίδιος, από άτομα που σύμφωνα με τον προσφεύγοντα σχετίζονται με τις Πακιστανικές Αρχές στην Ελλάδα (βλ. συμπληρωματικό πρακτικό, σ.10). Όπως δήλωσε, αντιμετωπίζει πλέον πρόβλημα με τις Αρχές του Πακιστάν στην Ελλάδα, ενώ –παρόλο που αθωώθηκε από τον Άρειο Πάγο- υπάρχει ενεργό ένταλμα εις βάρος του, το οποίο όμως στη συνέχεια «κατέβηκε» (βλ. συμπληρωματικό πρακτικό, σ.7). Ερωτηθείς αν τα μέλη της οικογένειάς του στο Πακιστάν αντιμετώπισαν κάποιο πρόβλημα εξαιτίας της δικής του υπόθεσης, ο προσφεύγων απάντησε καταφατικά (βλ. πρακτικό, σ.21). Ειδικότερα, ο προσφεύγων ισχυρίστηκε ότι;

Σε ερώτημα τι πιστεύει ότι θα του συμβεί σε περίπτωση επιστροφής του στο Πακιστάν, δήλωσε ότι κινδυνεύει η ζωή του, καθώς θα «πεθάνει άδικα» και «δεν θα φτάσει ποτέ στα δικαστήρια» (βλ. πρακτικό σ.20). Συμπλήρωσε δε ότι έχει στοχοποιηθεί και θα τον σκοτώσουν, για το λόγο ότι έχει δημοσιοποιήσει παράνομες δραστηριότητες των αρχών της χώρας του στην Ελλάδα (βλ. πρακτικό σ.21). Προς απόδειξη των ισχυρισμών του ο προσφεύγων προσκόμισε κατά τη διαδικασία ενώπιον της Υπηρεσίας Ασύλου, έγγραφα στοιχεία, μεταξύ των οποίων:

του Α.Κ.Α. Ε.Α.Δ.Π.Υ. ΠΑΚΙΣΤΑΝ, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αυτή, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπο του προσφεύγοντος οι κατά νόμον προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα ή ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας καθόσον «οι βασικοί ισχυρισμοί απορρίφθηκαν ως αναξιόπιστοι, ο φόβος του δεν είναι βάσιμος και δικαιολογημένος και συνεπώς δεν υπάγεται στο καθεστώς του πρόσφυγα του άρθρου 1 Α (2) Σύμβασης της Γενεύης».

22. Επειδή, κατά της ως άνω απορριπτικής απόφασης, ο προσφεύγων άσκησε την από 3.7.2020 προσφυγή, με την οποία σχυρίζεται ότι έχει μακρόχρονη και αναγνωρισμένη δράση υπό την ιδιότητα του Προέδρου του σωματείου «Ενότητα», στο πλαίσιο της οποίας έχει ασκήσει αυστηρή κριτική κατά του πολιτικού συστήματος της χώρας του που ενισχύει και υποθάλλει την διαφθορά στους κόλπους του, καθώς και κατά της ταξικής ανισότητας στη δομή της πακιστανικής κοινωνίας. Για την δράση του αυτή έχει στοχοποιηθεί από τις αρχές της χώρας του, ήδη από το έτος 2005, όταν ο ίδιος στήριξε την καταγγελία 28 Πακιστανών μεταναστών, οι οποίοι έπεσαν θύματα απαγωγών μυστικών υπηρεσιών στην Ελλάδα. Η στοχοποίησή του αποδεικνύεται από το γεγονός ότι μετά την καταγγελία του για την εμπλοκή της πακιστανικής κοινότητας στην προαναφερόμενη υπόθεση της απαγωγής των ομοεθνών του, οι Πακιστανικές αρχές του απέδωσαν ψευδώς τη διάπραξη του αδικήματος της παράνομης διακίνησης μεταναστών, απέστειλαν δε σχετικό αίτημα έκδοσης στην Ελλάδα. Έκτοτε συνεχίζουν να τον κατηγορούν έως σήμερα, να τον συκοφαντούν και να τον αναζητούν. Επιπροσθέτως, αρνούνται να του ανανεώσουν το διαβατήριό του, αμφισβητώντας ακόμα και την ιθαγένειά του, όπως τούτο αποδεικνύεται από το με χρονολογία 2015 απόσπασμα της ερυθράς αγγελίας με αριθμό Α-10647/12-2015. Από το έτος δε 2005 φέρεται ως καταζητούμενος από τις αρχές του Πακιστάν και μάλιστα ως ένας από τους πλέον καταζητούμενους εγκληματίες (most wanted criminals). Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν προέβη σε ενδελεχή εξέταση και αξιολόγηση των βασικών του ισχυρισμών, οι οποίοι απορρίφθηκαν με τρόπο αυθαίρετο και χωρίς την απαιτούμενη νόμιμη αιτιολογία. Επιπροσθέτως, ισχυρίζεται ότι από έγκυρες και αξιόπιστες πηγές προκύπτει ότι στο Πακιστάν καταγράφονται σοβαρές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης κρατικής

λογοδοσίας και της ύπαρξης καταχρήσεων. Μεταξύ δε των σημαντικών παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων συμπεριλαμβάνονται πράξεις δολοφονιών, αναγκαστικών εξαφανίσεων, βασανιστηρίων, αυθαίρετης κράτησης και αυθαίρετης ή παράνομης κυβερνητικής παρέμβασης. Τέλος, ισχυρίζεται ότι είναι πρόσφυγας sur place και ότι σε κάθε περίπτωση τυχόν επιστροφή του στο Πακιστάν θα έθετε σε κίνδυνο τη σωματική του ακεραιότητα και θα συνιστούσε παραβίαση εκ μέρους της Ελλάδας των διεθνών της υποχρεώσεων. Προς απόδειξη των ισχυρισμών του επικαλείται και προσκομίζει: α) επικυρωμένο αντίγραφο του πρακτικού 1 της Συνεδρίασης της 2-2-2009 της Επιτροπής Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών περί αντικειμενικής αδυναμίας έκδοσης διαβατηρίου, β) δημοσίευμα της εφημερίδας NAYTEMΠΟΡΙΚΗ για τις διαμαρτυρίες της Πακιστανικής Κοινότητας ΕΝΟΤΗΤΑ ενάντια στις διπλωματικές αρχές του Πακιστάν στην Ελλάδα από 1-9-2015, γ) ανάρτηση βασισμένη σε ανακοίνωση της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) από 9-10-2015, που αφορά στην επίθεση των μελών της Πρεσβείας του Πακιστάν στην Ελλάδα κατά μελών της πακιστανικής κοινότητας ΕΝΟΤΗΤΑ μετά την εκ μέρους τους υποβολή καταγγελιών για την Πρεσβεία του Πακιστάν, δ) δημοσίευμα από 12-4-2018 της Εφημερίδας των Συντακτών για τη συνέντευξη τύπου – διαμαρτυρία εναντίον των διπλωματικών αρχών του Πακιστάν στην Ελλάδα από την Πακιστανική Κοινότητα ΕΝΟΤΗΤΑ, ε) δημοσίευμα από 13-4-2018 της εφημερίδας ΑΥΓΗ για το ιστορικό της δράσης της Πακιστανικής Κοινότητας ΕΝΟΤΗΤΑ στην Ελλάδα και τις απειλές της Πρεσβείας του Πακιστάν εναντίον των μελών της και εναντίον του προσφεύγοντος και στ) ανακοίνωση της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) από 6-11-2013, για τη δραστηριότητα της Πακιστανικής Κοινότητας ΕΝΟΤΗΤΑ και τις απειλές της Πρεσβείας εναντίον των εκπροσώπων της.

23. Επειδή, από τα σχετικά έγγραφα του διοικητικού φακέλου και ιδίως από την υπ' αρ. 1/16/06 από 1.12.2006 ρηματική διακοίνωση της Πρεσβείας του Πακιστάν στην Αθήνα και την από 1.12.2006 αίτηση της Κυβέρνησης του Πακιστάν προκύπτουν τα ακόλουθα: Η κυβέρνηση του Πακιστάν ζήτησε αρμοδίως την έκδοση του προσφεύγοντος προκειμένου να δικάσθει για τα εγκλήματα: α) της διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων, μέσω εκμετάλλευσης

και εκβιαστικής απόσπασης χρημάτων ως μέλους εγκληματικής οργάνωσης και β) της υποκίνησης στο έγκλημα της λαθρομετανάστευσης και της εκβιαστικής απόσπασης χρημάτων με το πρόσχημα της εύρεσης εργασίας στο εξωτερικό. Εναντίον του προσφεύγοντος εκδόθηκε το από 2.9.2006 ένταλμα σύλληψης των αρχών του Πακιστάν, σύμφωνα με το οποίο το 2005 ο προσφεύγων ήταν αναμειγμένος στη λαθρομετανάστευση δύο πακιστανών υπηκόων από το Πακιστάν στην Ελλάδα μέσω Ιράν και Τουρκίας και φέρεται ότι επιβεβαίωσε το σχέδιο του ταξιδιού τους, ο δε αδελφός του έλαβε χρήματα από τα δύο αυτά πρόσωπα για τον ως άνω λόγο. Τα χρήματα μεταφέρθηκαν στη συνέχεια στο λογαριασμό του στην Ελλάδα και θεωρήθηκε ότι έχει διακινήσει παράνομα μεγάλο αριθμό πακιστανών υπηκόων από το Πακιστάν στην Ελλάδα με την παραπάνω μέθοδο και περαιτέρω ότι διακινεί παράνομα άτομα από την Αφρική. Η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε αμετακλήτως με την 1042/2007 απόφαση του Ε' Ποινικού Τμήματος (σε Συμβούλιο) του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου. Περαιτέρω, στον σχετικό διαδικτυακό ιστότοπο της Πρεσβείας του Πακιστάν είναι αναρτημένο στο πεδίο «Most wanted criminals» το από 18.12.2015 με κωδικό (control No) 2015 και αριθμό φακέλου (2015/) έγγραφο, το οποίο φέρεται να αποτελεί Ερυθρά Αγγελία Διεθνών Αναζητήσεων της Interpol και σύμφωνα με το οποίο ο προσφεύγων καταζητείται, χωρίς όμως να εξειδικεύεται το έγκλημα για το οποίο κατηγορείται, ενώ, στο πεδίο εθνικότητα αναφέρεται «Πακιστανική» με ειδική επισημείωση ότι «δεν είναι επιβεβαιωμένη», ενώ επιπροσθέτως αναφέρεται ότι ο εκζητούμενος κατέχει το No. 2015/ διαβατήριο. Κατόπιν δε σχετικής έρευνας στον επίσημο διαδικτυακό ιστότοπο της Interpol (<https://www.interpol.int/How-we-work/Notices/View-Red-Notices>), μεταξύ των αναρτημένων ερυθρών αγγελιών αναζήτησης³⁵ δεν περιλαμβάνεται καμία σχετική προς τον προσφεύγοντα αγγελία, ούτε το ως άνω έγγραφο, ούτε και οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τον προσφεύγοντα έγγραφο. Τέλος, μεταξύ των προσκομιζόμενων ενώπιον της Επιτροπής εγγράφων, περιλαμβάνεται η από 20.1.2017 αίτηση του προσφεύγοντος για έκδοση διαβατηρίου, για την οποία εκδόθηκε κωδικός Token

³⁵ <https://www.interpol.int/How-we-work/Notices/View-Red-Notices>, στον οποίο περιλαμβάνονται 7.495 διεθνείς ερυθρές αγγελίες (τελευταία πρόσβαση 18.1.2021).

24. Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό, ο αλλοδαπός που υποβάλλει αίτημα για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει για την απόδειξη των ισχυρισμών του τυπικά αποδεικτικά στοιχεία, δεν αίρεται όμως η υποχρέωσή του να επικαλεσθεί ορισμένα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά ικανά να στοιχειοθετήσουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στο ανωτέρω προστατευτικό καθεστώς (βλ. ΣτΕ 1303/2012 κ.ά). Ενόψει τούτου και λαμβανομένων υπόψη των ιστορούμενων περιστατικών από τον προσφεύγοντα κατά τη διάρκεια της προσωπικής του συνέντευξης και ιδίως του κρίσιμου προβαλλόμενου ισχυρισμού περί στοχοποίησής του δια των αποδιδόμενων σε αυτόν ψευδών ποινικών κατηγοριών από τις αρχές του Πακιστάν, καθώς και των υποβληθέντων από αυτόν εγγράφων στοιχείων, συνεκτιμωμένης και της ατομικής κατάστασής του, καθώς και των προσωπικών του περιστάσεων και της φύσεως της υπό κρίση υποθέσεως, η Επιτροπή δέχεται ότι ο προσφεύγων κατέβαλε πραγματική προσπάθεια να τεκμηριώσει την αίτησή του, υποβάλλοντας όλα τα συναφή στοιχεία τα οποία είχε στη διάθεσή του, αιτιολογώντας ικανοποιητικά την τυχόν έλλειψη άλλων λυσιτελών στοιχείων, οι δε δηλώσεις του είναι καταρχήν συνεπείς και ευλογοφανείς και δεν προσκρούουν στις διαθέσιμες για το Πακιστάν πληροφορίες.

25. Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν (εφημερίδες, αναρτήσεις κ.τ.λ.), η Επιτροπή δέχεται ότι ο προσφεύγων κατά τη μακρόχρονη διαμονή του στην Ελλάδα και υπό την ιδιότητα του υποψηφίου και εν συνεχεία εκλεγμένου προέδρου της πακιστανικής κοινότητας με την επωνυμία «Ενότητα» ανέπτυξε ιδιαίτερα έντονη συνδικαλιστική δράση. Στο πλαίσιο της δράσης αυτής, μεταξύ άλλων, προέβη σε δημόσιες καταγγελίες, ήδη από το έτος 2005, περί εκτεταμένης διαφθοράς υπαλλήλων της πρεσβείας του Πακιστάν στην Ελλάδα και περί συνεργασίας αυτών με τις μυστικές υπηρεσίες της Ελλάδας (ΕΥΠ) και ξένης χώρας για την απαγωγή συμπατριωτών του στις 15 Ιουλίου 2005 κατόπιν των από 7.7.2005 βομβιστικών επιθέσεων στο Λονδίνο. Η συνολική δράση του, ανεξαρτήτως της βασιμότητας ή μη των υποβληθεισών από αυτόν καταγγελιών, χαρακτηρίζεται από τη διατύπωση κριτικής ως προς την πολιτική του κράτους ιθαγενείας του και τις μεθόδους, τις οποίες πιθανόν μετέρχονται τα έμμεσα όργανα αυτού, όπως εν προκειμένω οι υπάλληλοι της Πρεσβείας του

Πακιστάν στην Ελλάδα, καθώς και στην αντίθεσή του στη δομή της πακιστανικής κοινωνίας, η οποία σύμφωνα με τις δημόσιες τοποθετήσεις του χαρακτηρίζεται από ταξική ανισότητα, συνιστώντας κατά τούτο έκφραση των πολιτικών του πεποιθήσεων. Ενόψει δε της μακρόχρονης εν ευρεία εννοία πολιτικής δράσης του, η Επιτροπή δέχεται, περαιτέρω, ότι ο προσφεύγων έχει καταστεί πρόσωπο ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για τις Αρχές του Πακιστάν (πρβλ. ΕΔΔΑ, Ν.Α. κατά Αγγλίας, Αρ. προσφ. 25904/07).

26. Επειδή, με την υπ' αρ. 1/16/06 από 1.12.2006 ρηματική διακοίνωση της Πρεσβείας του Πακιστάν στην Αθήνα και την από 1.12.2006 αίτηση της Κυβερνήσεως του Πακιστάν ζητήθηκε η έκδοση του προσφεύγοντος, ο οποίος εδιώκετο με το από 2.9.2006 ένταλμα σύλληψης του Πρωτοδικείου Gujranwala. Ωστόσο, το ως άνω αίτημα έκδοσης απορρίφθηκε αμετακλήτως με την 1012/2007 απόφαση του Αρείου Πάγου (Ε' Ποινικό Τμήμα), καθόσον κατά τον χρόνο εκδίκασης το αποδιδόμενο στον προσφεύγοντα έγκλημα δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις έκδοσης σύμφωνα με τον εθνικό νόμο (Κώδικα Ποινικής Δικονομίας), έκτοτε δε, αν και έχει παρέλθει χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων ετών (14), οι πακιστανικές αρχές δεν έχουν επισήμως υποβάλει δια της διπλωματικής οδού, νέο αίτημα εκδόσεως, αν και ο ελληνικός εθνικός νόμος έχει εν τω μεταξύ τροποποιηθεί, η δε αποδιδόμενη πράξη φέρει ήδη τον χαρακτήρα κακουργήματος. Εξάλλου, μεταξύ των στοιχείων του διοικητικού φακέλου, δεν περιλαμβάνεται οποιοδήποτε κατηγορητήριο ή ένταλμα σύλληψης ή οποιαδήποτε άλλη ισόκυρη προς τα έγγραφα αυτά δικαστική πράξη που να έχει λάβει χώρα από το έτος 2007 έως σήμερα. Επιπροσθέτως, στον διαδικτυακό ιστότοπο της Interpol, στον οποίο δημοσιεύονται όλες οι Ερυθρές Αγγελίες Αναζήτησης που εκδίδονται για φυγάδες που καταζητούνται, προκειμένου να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη ή προκειμένου να εκτελεστεί σε βάρος τους η επιβληθείσα ποινή, δεν περιλαμβάνεται οποιαδήποτε Ερυθρά Αγγελία Διεθνούς Αναζήτησης για τον προσφεύγοντα, ούτε όμως και οποιοδήποτε έγγραφο που να σχετίζεται με αίτημα των Πακιστανικών Αρχών για τον εντοπισμό και τη σύλληψη του προσφεύγοντος εν αναμονή αιτήματος έκδοσης. Περαιτέρω, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 14 της παρούσας, στον από το έτος 2019 Επίσημο Κατάλογο με τα ονόματα των 101 πιο καταζητούμενων διακινητών (Most Wanted Smugglers- MWS) της Κυβέρνησης του Πακιστάν, δεν περιλαμβάνεται το

όνομα του προσφεύγοντος. Ωστόσο, η Πρεσβεία του Πακιστάν διατηρεί στον ιστότοπό της από το έτος 2015 έγγραφο φερόμενο ως ερυθρά αγγελία στο οποίο αναφέρεται ο προσφεύγων ως ο περισσότερο καταζητούμενος εγκληματίας για τις αρχές του Πακιστάν, έχει δε προβεί κατά το έτος 2018, ήτοι προ της εκδόσεως του προαναφερθέντος Επίσημου Καταλόγου Καταζητούμενων Διακινητών, σε δελτίο τύπου με το οποίο αναφέρει ότι το Διεθνές Ένταλμα Σύλληψης είναι ακόμα ενεργό. Επιπροσθέτως, το κατεχόμενο από τον προσφεύγοντα διαβατήριο εκδόσεως Πακιστανικών Αρχών έληξε ήδη από 28 Μαΐου 2002, ενώ, όπως προκύπτει από το στοιχείο πέντε (5) της (αρ. Φακ. /1.8.2013 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποία ανανεώθηκε η κατεχόμενη από τον προσφεύγοντα άδεια διαμονής δεκαετούς διάρκειας (άρθρο 39 παρ. 1 του ν. 3731/2008), η αρμόδια Επιτροπή Μετανάστευσης του άρθρου 89 παρ. 1 του ν. 3386/2005 είχε γνωμοδοτήσει ότι συνέτρεχε αντικειμενική αδυναμία κτήσεως νέου διαβατηρίου από τον προσφεύγοντα. Δεδομένου δε, ότι από της υποβολής εκ μέρους του προσφεύγοντος της από 20.1.2017 αιτήσεως ανανεώσεως διαβατηρίου, έχει παρέλθει χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) ετών, και ότι όπως επιγράφεται επί της αιτήσεως αυτής «τα διαβατήρια παραδίδονται εντός 10 εργασίμων ημερών», τεκμαίρεται η άρνηση των Πακιστανικών Αρχών να προβούν στην ανανέωση του διαβατηρίου του.

27. Επειδή, ενόψει των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη, και μεν η από 1.12.2006 αίτηση της Κυβέρνησης του Πακιστάν περί εκδόσεως του προσφεύγοντος συνιστά έκφραση του αναμφίλεκτου δικαιώματος του κράτους του Πακιστάν να διώξει ποινικώς δράστες ποινικών αδικημάτων, ωστόσο, η ως άνω αίτηση απορρίφθηκε αμετακλήτως, έκτοτε δε, έχει παρέλθει ιδιαίτερος μακρό χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων (14) και πλέον ετών χωρίς οι αρχές του Πακιστάν να προβούν σε οποιαδήποτε επίσημη ενέργεια, προκειμένου να επιτύχουν την έκδοση του προσφεύγοντος και χωρίς εν τω μεταξύ να έχει επιβληθεί οποιαδήποτε σε βάρος του ποινή από τα ποινικά δικαστήρια της χώρας του. Επίσης, από το έτος 2015 η Πακιστανική Πρεσβεία έχει εκδώσει νέο έγγραφο, με το οποίο φέρεται ο προσφεύγων ως ο πλέον καταζητούμενος εγκληματίας, χωρίς σε αυτό να εξειδικεύεται το αποδιδόμενο σε βάρος του αδίκημα, ενώ, η Πρεσβεία εκδίδει σχετικά δελτία τύπου, με τα

οποία κατονομάζει τον προσφεύγοντα ως τον πλέον καταζητούμενο εγκληματία, αν και οι κρατικές αρχές του Πακιστάν δεν συμπεριέλαβαν τον προσφεύγοντα στον Επίσημο Κατάλογο Καταζητούμενων Διακινητών, ο οποίος εκδόθηκε το έτος 2019. Επίσης, από τις διαθέσιμες πηγές πληροφόρησης για το Πακιστάν που εκτέθηκαν στις σκέψεις 13 έως 17, προκύπτει ότι μεταξύ των λόγων απόρριψης χορήγησης ή ανανέωσης διαβατηρίου είναι η εγγραφή του προσώπου στη λεγόμενη «Μαύρη Λίστα», για την οποία όμως δεν υπάρχει ειδική νομοθεσία που να προβλέπει τους λόγους της εγγραφής, τη διάρκεια αυτής και την διαγραφή από αυτή. Ενόψει τούτων, η Επιτροπή κρίνει ότι η παράλειψη των Πακιστανικών Αρχών επί χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων (14) ετών να πειθούν σε επίσημα διαβήματα μέσω των διπλωματικών τους υπηρεσιών, προκειμένου να ζητήσουν εκ νέου την έκδοση του προσφεύγοντος και ταυτόχρονα η λήψη αστυνομικών μέτρων σε βάρος του και ειδικότερα, ο χαρακτηρισμός του προσφεύγοντος ως φυγοδίκου και ως του πλέον καταζητούμενου εγκληματία, χωρίς όμως και να συνοδεύεται από την συμπερίληψή του στους επίσημους καταλόγους καταζητούμενων διακινητών που εκδίδουν οι Πακιστανικές αρχές, συνιστούν ιδιαίτερος επαχθή μέτρα, η από κοινού δε εφαρμογή τους προκαλεί δυσανάλογη βλάβη στον προσφεύγοντα, καθόσον συνεπάγονται τη διατήρηση της εγγραφής αυτού στη λεγόμενη Μαύρη Λίστα (Black list) και τη συνεπεία αυτής στέρηση της δυνατότητας ανανέωσης του διαβατηρίου του. Σωρευτικά οι συνέπειες αυτές (εγγραφή στη Μαύρη Λίστα, μη ανανέωση και μη κατοχή διαβατηρίου), κατά την κρίση της Επιτροπής, επιφέρουν στον προσφεύγοντα ιδιαίτερος σοβαρή βλάβη που συνίσταται στην de facto στέρηση της προστασίας της χώρας καταγωγής του, ειδικότερη έκφανση της οποίας είναι το δικαίωμα εκάστου υπηκόου να επιστρέψει σε αυτήν και κατά τούτο συνιστούν πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1 Α της Σύμβασης της Γενεύης και του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο β' της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ (πρβλ. *Maarouf v. Canada* {Minister of Employment and Immigration}, [1994] 1 F.C. 723 (T.D.), σκ. 738, *Abdel-Khalik v. Canada* (Minister of Employment and Immigration) {1994}, 23 Imm. L.R. (2d) 262 (F.C.T.D), σκ. 263).

28. Επειδή, ενόψει των γενομένων δεκτών ανατέρω, των ειδικών περιστάσεων της κρινόμενης υπόθεσης όπως αυτές εκτέθηκαν στις

προηγούμενες σκέψεις και του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων, η Επιτροπή δέχεται ότι ο προσφεύγων, συνεπεία της συνολικής του συνδικαλιστικής δράσης και της δι' αυτής έκφρασης των πολιτικών του πεποιθήσεων, έχει καταστεί πρόσωπο ειδικού ενδιαφέροντος για τις Πακιστανικές Αρχές, που συνιστά σημαντικό παράγοντα για τις σε βάρος του πράξεις δίωξης και συνεπώς κατά τούτο πληρούται στην κρινόμενη περίπτωση η κατά το άρθρο 9 παράγραφος 3 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ απαίτηση συσχετισμού μεταξύ των λόγων δίωξης και των πράξεων δίωξης. (βλ House of Lords, Islam v. Secretary of State for the Home Department Immigration Appeal Tribunal and nother, ex parte Shah (1999), σκ. 20).

29. Επειδή, περαιτέρω, η Επιτροπή δέχεται ότι ο προσφεύγων, λόγω των πράξεων που του αποδίδονται και του χαρακτηρισμού του ως του πλέον καταζητούμενου εγκληματία, της στέρησης της δυνατότητας ανανέωσης του διαβατηρίου του, συνεκτιμωμένου και του ιδιαίτερος μακρού χρονικού διαστήματος εντός του οποίου έλαβαν χώρα οι επίμαχες πράξεις δίωξης, έχει βάσιμο και δικαιολογημένο φόβο δίωξης από τις Αρχές του Πακιστάν και συνεπώς, για τον λόγο αυτό, δεν υπάρχει δυνατότητα μετεγκατάστασης του προσφεύγοντος σε οποιαδήποτε περιοχή της χώρας καταγωγής του. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 4251/2014 (Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης και λοιπές διατάξεις, Α' 80/01-04-2014), μεταξύ των προϋποθέσεων χορήγησης άδειας διαμονής στην Ελλάδα, προβλέπεται καταρχάς η κατοχή από τον αιτούντα εγκύρου ταξιδιωτικού εγγράφου αναγνωρισμένου από την Ελλάδα. Συνεπώς, εν προκειμένω, ενόψει του ότι η κατά τα ως άνω μη δυνατότητα ανανέωσης του διαβατηρίου του συνεπάγεται και την καταρχήν αδυναμία κτήσεως άδειας διαμονής στην Ελλάδα, η προσέγγιση από τον προσφεύγοντα των εθνικών αρχών της χώρας του με σκοπό την έκδοση διαβατηρίου, παρίσταται αναγκαία και δικαιολογημένη, μη δυνάμενη κατά τούτο να αποκλείσει τον βάσιμο και δικαιολογημένο, κατά τα ως άνω, φόβο δίωξης (πρβλ. Conseil d'état, απόφαση της 15ης Μαΐου 2009, M. A., no 288747, FR:CESSR:2009:288747.20090515, National Court of Asylum Law (CNDA, France), απόφαση της 24ης Ιουλίου 2013, Mille L.M., no 12002308 C+, National Court of Asylum Law (CNDA, France), απόφαση της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 2018, M. H., no 16029914). Ο φόβος δίωξης δε του προσφεύγοντος δεν αναιρείται από τον χαρακτηρισμό του Πακιστάν ως

ασφαλούς χώρας καταγωγής (σχετ. η υπ' αριθμ. 778/20.1.2021 κοινή απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών και του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου (Β' 317/29.1.2021), ενόψει των, σύμφωνα με τα ανωτέρω, σοβαρών λόγων δίωξης του προσφεύγοντος.

30. Επειδή, εξάλλου, οι ως άνω πράξεις εδράζονται στην από 1.12.2006 αίτηση της Κυβέρνησης του Πακιστάν περί εκδόσεως του προσφεύγοντος, στην οποία, ωστόσο, η περιγραφή των αποδιδόμενων στον προσφεύγοντα εγκληματικών πράξεων, δεν είναι αρκούντως ορισμένη, ενώ, μεταξύ των στοιχείων του φακέλου δεν περιλαμβάνονται έγγραφα ή άλλα σαφή και αξιόπιστα στοιχεία από τα οποία να προκύπτουν γεγονότα που να θεμελιώνουν «σοβαρούς λόγους», οι οποίοι να οδηγούν στην κρίση ότι ο προσφεύγων ενεπλάκη σε ενέργειες που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του «σοβαρού αδικήματος του κοινού ποινικού δικαίου» (κατά τη διατύπωση του άρθρου 1ΣΤ περ. β' της Σύμβασης της Γενεύης του 1951) ή του «σοβαρού μη πολιτικού εγκλήματος» (κατά τη διατύπωση των άρθρων 12 παρ. 2 περ. β' της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και 12 παρ. 2 περ. ε' του Ν. 4636/2019). Συνεπώς σε καμία περίπτωση δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του προσφεύγοντος από το καθεστώς διεθνούς προστασίας, κατά τα άρθρα 1 ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης και 12 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

31. Επειδή, ενόψει αυτών και δεδομένης της, σύμφωνα με τα εκτεθέντα, αποδεδειγμένης πολιτικής και συνδικαλιστικής δραστηριότητας του προσφεύγοντος και των πολιτικών πεποιθήσεών του, καθώς και της προκαλουμένης δυσανάλογης βλάβης του από τις σε βάρος του ενέργειες των Αρχών του Πακιστάν, κρίνεται ότι ο προσφεύγων πρέπει να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, δεδομένου ότι υφίσταται κίνδυνος δίωξης σε βάρος του για πολιτικούς λόγους, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1 Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 και στα άρθρα 2 εδ. ε' και 13 του Ν. 4636/2019. Όπως δε, προεκτέθηκε, σε καμία περίπτωση δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του προσφεύγοντος από το καθεστώς διεθνούς προστασίας, κατά τα άρθρα 1 ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης και 12 της Οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Συνεπώς, η Υπηρεσία Ασύλου που δέχτηκε τα αντίθετα, ότι δηλαδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος για τη στοχοποίησή του λόγω της δράσης του ως προέδρου της πακιστανικής κοινότητας ήταν μη ευλογοφανής και ότι δεν

αποδείχθηκαν οι ισχυρισμοί του, έσφαλε στην εκτίμησή της και πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη τροσφυγή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την υπ' αριθμ. πρωτ. /3.7.2020 ενδικοφανή προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. /11.5.2020 απόφαση του Α.Κ.Α. Ε.Α.Δ.Π.Υ.

Πακιστάν.

Αναγνωρίζει ως πρόσφυγα τον προσφεύγοντα (Επ) **JAVIED (Ον) ASLAM**

του και της , με ημ. γεν. , υπήκοο

Πακιστάν.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 15.9.2020, 27.10.2020, 14.12.2020 και 01.02.2021.

Η απόφαση εκδόθηκε στην Αθήνα στις 8.2.2021.

Ο Πρόεδρος

Παύλος Ζαμπετίδης

Η Εισηγήτρια

Αικατερίνη Κουτσοπούλου

Σας ενημερώνουμε ότι η αίτηση διεθνούς προστασίας, έγινε δεκτή. Κατά της απόφασης αυτής μπορεί να ασκηθεί εκ μέρους του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου αίτηση ακύρωσης ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Πρωτοδικείου, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την επίδοσή της (άρθρα 108, 109, 115 και 125 Ν.4636/2019, Α'169).

You are granted refugee status. The Minister of Immigration and Asylum reserves the right to appeal this decision before the competent Administrative Court of First Instance within 30 days from its notification.

